

ഭവാനി.

എം. ആർ. കൃഷ്ണവർമ്മ

ഭവാനി.

(വിശുദ്ധഗുഹാരഖണ്ഡകാവ്യം)

എം. ജെ. കൃഷ്ണവാര്യർ ബി. എ., എൽ. ടി.

പകർപ്പവകാശം.

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ & പ്രിൻറിംഗ് ഹൗസ്
തിരുവനന്തപുരം.

1935]

[വില അഞ്ചു.

ശുദ്ധിപത്രം

വശം	ശ്ലോകം	വരി	അനുലം	ശുദ്ധം.
മ	ന	വ	വളച്ചു	വളച്ചു
മ	ന	ന	പ്പുച്ചെടി കുടിടയ്ക്ക	പ്പുച്ചെടി കുറുക്കിടയ്ക്ക
മമ	സ്തമ	വ	മമ്മയിൽ	മമ്മയാൽ
മമ	സ്തമ	ന	അവണ്ണ	അവണ്ണ
മന്ന	ൻ	മ	ഹോട്ടോ	ഹോട്ടോ
മൻ	മൻ	വ	ച്ചറക്കെ	ച്ചറക്കെ.
മൻ	മൻ	ർ	മറച്ചു	മറച്ചു.
മൽ	മൽ	വ	മാദ്യത്ഥനി	മാദ്യത്ഥനി
മല	മൽ	വ	പരമാത്മ	പരമാത്മ
മന്ന	മൽ	മ	ചെന്താനതി	ചെന്താനതി
മവ	മന്ന	ന	സ്വർഗ്ഗന	സ്വർഗ്ഗന
മവ	മന്ന	ർ	കെടുത്തു	കെടുത്തു
ന.വ.	മവ	ർ	കുനങ്ങിതു	കുനങ്ങിതു
നൽ	മൻ	ർ	വഴിയ്ക്കുത	വഴിയ്ക്കിത
നന്ന	മപ്പ	വ	ട്ടം	ട്ടം

ഭവാനി

ഭവാനി—വിദ്യാത്മിനി—കൃട്ടിൽനിന്നു പെൺ-
കിളിക്കിടാവെന്നതുപോലെ ഭാഗ്യയിൽ,
ഭയന്നിറങ്ങി മണിമച്ചിൽനിന്നു, തു-
വനത്തിൽനിന്നും മൃഗബാലപോലവേ. എ

ഇറങ്ങി ഹർമ്മത്തിനകത്തുനിന്നു, പു-
നിലാവുപോലേമതിയിങ്കൽനിന്നു, വര-
ത്തുവേലം നോക്കിയൊഴിഞ്ഞു സംഭരി-
ച്ചിടേണ്ടെന്നപ്പോലെ, നന്നു നീങ്ങിനാൾ. ഉ

കടന്നു വീട്ടിന്റെ പുറപ്പുറമ്പിലേ-
ക്കുമാൻവെച്ചുള്ളൊരു വാതിൽ, വാടിയിൽ
കരേറി, തപ്പിച്ചെടുക്കിക്കിടയ്ക്കു സ-
ഞ്ചിച്ചു ശീഘ്രം ശലഭംകണക്കവൾ. ഇ

മുളിപ്പിച്ചു വനികയ്ക്കുകത്തു; തെ-
ല്ലൊഴിഞ്ഞതാം മുലയിലെത്തി മുശ്ശയാൾ
മുളിച്ചുനിന്നാൾ, വഴിതെറ്റിപ്പോയ വീ-
ണൊലിച്ചു തീർത്ഥാപതി കാടിമോരത്തിൽ ഒ

പ്രതീക്ഷപോലെ, പ്രിയഭാസുരോത്സവ-
പ്രതീക്ഷണം കണ്ണിനു കിട്ടിക്കാത്തയാൽ,
പ്രതീവ്ശങ്കാഭയ സങ്കടഭയ-
പ്രതീതിയുണ്ടായി തുലോമവരംകേടൻ.

൫

ഇതണ്ടണഞ്ഞന്തിയിലത്ര ഗാഢമാ-
യിരുന്ന നിശ്ശബ്ദതയക്കു ശാംഗിയിൽ
ഇണക്കിയുൽക്കണ്ണു; ഒരാൾക്കു ചുറ്റമു-
ളു വസ്ഥപോലായിടുമേ മനസ്ഥിതി.

൬

വരാഭകോലം മണിബീപമെന്നപോ-
ലഭംഗുരസ്സേഹമെത്രേ നാൾക്കുനാൾ
വളർന്നി ലാളിച്ചിട്ടുമപ്പുനമ്മമാ-
രിഞ്ഞിടിലല്ലേ ബഹുഗ്രഹവൃത്തികൾ?

൭

മഹാഭിമാനം കലരും പിതാവിനി-
മലീമസവ്യാജവിഹാരവൃത്തികൾ-
മനസ്സടയ്ക്കാം; കലശ്ശുദ്ധികാത്തക-
ത്തിരി ക്കുവാൻമുള വരാണു കന്യകൾ.

൮

സതീവ്രതശ്രേഷ്ഠതയേ പുകഴ്ത്തുമു-
സ്സതീത്വമിസ്സഹസവൃത്തി കേൾക്കുകിൽ
ചിരിക്കയില്ലേ? പരിഹാസപാത്രമാ-
യിരിപ്പതിൽ ഭേദമൊരാൾ മരിക്കയാം.

൯

ഇതക്കളെല്ലാമറിയാതെ, ഗ്രഹമാം
വഴിയ്ക്കിറങ്ങുന്നതു യോഗ്യമാകുമോ?
ഇതപമല്ലേ സകലാഭിവൃത്തികൾ-
ക്കിളക്കുമില്ലാത്തടിവാരുമുഴിയിൽ?

൧൦

ഇതെന്നുമോക്കാതെ പഠിച്ചുകാണി, ഭ-
ഷ്പ്രലോഭനാധീനതയാർന്നതാണിത്!
ഇഹാംഗവിദ്യാഭ്യാസനത്തിനുള്ളതാം
ഹലോഭയം പെണ്ണിനു തോന്നുവാസമോ? പി.മ.

ഘനോൽക്കടോൽക്കണ്ഠ മുഴുത്തിടത്തുകൈ-
ലതയ്ക്കുണിഞ്ഞീടിന കാപ്പുപോലവേ,
ഘടിമുദിരിയ്ക്കും ഘടികാരമംഗനം-
ലലാ മമസപംസ്വമൊടൊതു നോക്കിനാരും. പി.മ.

അടിച്ചതില്ലാറിനിയഞ്ചുമാത്രയ-
ങ്ങടക്കുവാനായതാത്ത വാഞ്ചമയാൽ
കറച്ചുനേത്തിനുമുന്പു വന്നുമേ-
ന്നതാണു സങ്കേതതലത്തിലോമലാർ. പി.മ.

തിളച്ചിടുന്നാഗ്രഹരീപ്പതയ്ക്കു നേ-
ക്കുകത്തു വീഴാതെ, തടുത്തമാത്രയിൽ
തിരിച്ചുപോകൂ; പദമൊന്നു തെറ്റിയാ-
ലധഃപതിയ്ക്കുന്ന വധുജനം സഖി! പി.മ.

ഒരൊറ്റയാം മന്ത്ര മനുഷ്യർ, ജീവിത-
പ്രവാഹഘട്ടങ്ങളിൽ വിട്ടുപോകകിൽ,
ഒട്ടകമാ സ്തുനതമുലമെത്രക-
ണനതമുണ്ണോ? പണി നിണ്ണയിക്കുവാൻ. പി.മ.

തലേദിനം കിട്ടിയ കാമലേഖന-
ത്തിലേ മധുസ്യന്ദികളാം പ്രശംസകൾ
തേലയ്ക്കുകേറിത്തരണിക്കു നോസ്സിയാ-
യിതന്നു' ബുദ്ധിക്കു വിവേകശക്തികൾ. പി.എ.

ഏഴുത്തിലക്കാമുക്കനാഗ്ഗോഷയിൽ
കുരിച്ചു രാഗാമൃതമഞ്ജുവാണികൾ
'ഏഴുച്ചമോ' ഹന്ത! മറക്കുവാൻ? 'മനം-
കുതിച്ചിട്ടുണ്ടാ'വനോടുചേരുവാൻ. ൧൭

വിശിഷ്ടവിദ്യാലയവാർഷികോത്സവ-
പ്രസംഗപീഠത്തിനടുത്തിരുന്നനാൾ
വിലോകനത്താൽ സമനഗ്രഹിച്ചൊ-
പ്രഭാതസൂര്യോപമനെത്ര സുന്ദരൻ! ൧൮

വിശേഷവസ്ത്രാഭരണങ്ങളാലാർച്ച-
സ്സഗന്ധതൈലങ്ങളുണിഞ്ഞുനത്തയാൾ,
വിളക്കുപോലേ ശലഭങ്ങളേ, വശീ-
കരിച്ചു വിദ്യാത്മിനിമാരെ മേൽക്കുമേൽ. ൧൯

പരസ് പരം മത്സരബുദ്ധിയോടു തൽ-
പ്രസാദലബ്ധിയ്ക്കു സഭാതലസ്ഥകൾ
'പണിഞ്ഞി'തെന്നാലതിനുള്ള യോഗ'മീ-
ഭവാനിയമ്മയ്ക്കു ലഭിച്ചു മിസ്സതും. ൨൦

ഒരാളുമേൽ ഗ്രഹിയാതെയസ്സഭാ-
ഭിനത്തിലുണ്ടായ വികാരമോമലാൾ
'കുതുക്കിവെച്ചു'ളകതാരി, ലഗ്നമാം-
മരുണിനോപ്പാലൊരു തീക്കുടക്കയിൽ. ൨൧

കിരാതനേണത്തിനെയെന്നപോലെ, യീ-
വരാംഗിയേ 'കൈവശമാക്കിവെക്കുവാൻ
സ്മരാഭനാം കാമുകനാതു വീശിയി-
ട്ടൊരാക്കുക്കിൽ' സുകമാരി കേറിനാൾ. ൨൨

‘മനം കവൻ’ നൂതനീയകുലം-
 ഗൃഹത്തിൽനിന്നും കൃശഗാത്രീ നാദംകേണാം
 ‘മേട്തിട്ടുവോരം’ നിഴൽപോലെ, പിൻവശം-
 തെടുത്തുകൂടി കമനീയകാമകൻ. ൨൩.

കടാക്ഷവിരേഖപണമാഗ്ഗ് മായമുൽ-
 ക്ഷാണമാഗ്ഗം തരണിയ്ക്കു ചേർച്ചാൻ
 വിടഗ്രിമൻ—കാമകവേഷഭൂഷിതൻ—
 വിഭാതെ കൂടി പുറകേ കുറച്ചുനാൾ. ൨൪

വിമിത്രമോരോ വിടവിദ്യ; മാനസം-
 കവൻ കാമോപമനായ കാമകൻ
 വിശിഷ്ടവിദ്യർമ്മിനിയദ്യസിന്ധുമാ-
 റൊളിച്ചു കണ്ണിച്ചുകൊടുത്തു നാദംകേണാം. ൨൫

പരിഷ്കൃതകുമാരിവൃത്തങ്ങളേ
 പഠിച്ചു ഗുലാംഗയമൻ തയ്യാലാൾ
 പകച്ചു തൽക്കാമക കരഗലങ്ങളാൽ
 പത്മവല്ലഭൻ വികാരവഹ്നിയിൽ ൨൬

കറച്ചു തൽപ്രേമണകരംകേധീനയാത്-
 വരണവ്, ദൃഷ്ടം, നിരണ ക, ബാവൻ
 കുറിച്ചുപൂലേഖനമെന്നു വാടിതൻ.
 വളപ്പിലമ്പോമ്പുമടുത്തു കാണുവാൻ. ൨൭

എഴുത്തിലേത്തിച്ചേരപേക്ഷ തള്ളുവാ-
 നശകതയായിട്ടു ഭവാനിയീവിധം
 ‘എടുത്തുമാക്’ ക്ഷേമർപുഷ്പവാടിക.
 യ്ക്കു കത്തു മന്നാളിതളാർന്നൊരന്ധിയിൽ. ൨൮

വിശുദ്ധമാം ജീവനമാർന്നു, വാണൊരി-
 യധർമ്മത്തി, മസ്തംബകവേദധർമ്മാനു
 വിഴ്ത്തിപ്പോലെ, യെഴുത്തിലുള്ളതാ-
 ധർമ്മസന്ദർശനമേവ! നമസ്തേ.

൨൯

തിരിച്ചുപോയിലവ, ഭാര്യ മന്ദമാ-
 യടിച്ചിട്ടു നമസ്തേ കോട്ടയാതിലിൽ,
 തികച്ചു മരിക്കുന്ന ശമിച്ചു; ഭിത്തിമേൽ
 കടന്നു കേരുന്നിത തന്റെ കാമുകൻ!

൩൦

അരക്കുഴൽകൊണ്ട് തിരിച്ചു, നഗ്നമാം
 ഭാര്യമാരേപോലെ, യിഴഞ്ഞു ഭിത്തിമേൽ
 അലക്കുളർക്കാവിലെടുത്തു വടി, യു-
 ള്ള ലച്ചു ബാലയെക്കാള ഭ്രാന്തനായും.

൩൧

അസംശയം സ്വന്തമാധർമ്മനായിപ്പോ
 ഗജാധിപൻപോലെ, സുഗന്ധമാണ് വൻ
 അടുത്തു തലത്തിനിതന്റെ ഗന്ധസം-
 ഗമത്തിനായിക്കൊതിപ്പൂണ്ടു കെഴുതുകാൽ.

൩൨

അധർമ്മമാം കാമുകകാമുകീമാരും-
 സ്വന്തത്തുസമ്മേളനമത്ര കാണുവാൻ
 അസംശയമായി പ്രകൃതീശ്വരി, ക്ഷപാ-
 തമസ്സു വീശിക്കുളർവാടി മുടിനാൾ.

൩൩

കഴിഞ്ഞു മാസം ചിലതാഗ്നബാലികാ-
 കലാലയത്തിന്നു ദവാനി പൂർവ്വതൽ,
 കേടക്കോറില്ല, വളൻ കട്ടി പാൽ-
 കടിയു വാനമ്മയെയാത്ര തിരുമോ?

൩൪

വിനാശമല്ലെ ഫലഭേദമേതെ-
 വിഭേദമാതാ വിലകൂട്ടി നാശമെന്നാ-
 തന്ന പാൽ കേണമെച്ചു' ബാലികാ-
 ജനങ്ങൾ വാങ്ങി സ്വയമാസ്വദിക്കുകിൽ? ൩൭

ഒരന്യഭാഷാപഥമേറി വിദ്യ-
 ഭൃസിയ്ക്കുവാൻ ബാലകളെ നോക്കുകിൽ,
 ഒട്ടകമുണ്ടാവതസംസൃതാശയ-
 സ്വഭാവഭാവം കലരുന്ന പെരുതികൾ. ൩൮

സ്വഭാവമേതെങ്കിലും 'തെളി'യൊരന്യഭാവ മിൽ
 സ്വയം കലാഭാസരസം സ്വദിയ്ക്കുകിൽ
 സ്വതന്ത്രവിനാശശക്തിയുക്തമാ-
 സ്വഭാവമെല്ലാം വരുമോ കിടാങ്ങളിൽ? ൩൯

സ്വഭാവമോ മാത്ര പയസ്സു തെളിയി-
 വിഭേദഭാഷാമധുവാസ്വദിക്കാൻ
 സ്വരാജ്യമാം സ്വർഗ്ഗതലത്തിലേക്കു വാ-
 നശകരാകുന്നിതു നമ്മൾ നാശമെന്നാ-
൪൦

വിഭേദവസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ, രൂപ-
 വിഹീനമാം വേഷമണിഞ്ഞു ബാലകൾ
 വിവേകമില്ലാത്തവരായി കയ്യു!മീ-
 വിഭേദവിദ്യാഭ്യാസനക്രമത്തിനാൽ. ൪൧

വിലാസനായിന ചികാശീപ്തിയി-
 വിഭേദവിദ്യാഭ്യാസനാ കൊടുക്കയാൽ
 വിശിഷ്ട വിദ്യാത്മിനികൾക്കഭിഷേക-
 വിത്തുല പാരിത്ര വിവാദമെങ്കിലും? ൪൨

വശത്തു സീമന്തമണിത്തു, ലേസു, കൈ-
വലത്തി'ലേണി, സ്വരവേഷഭാഷയിൽ
ഭൃംഗം, മോമ്മത്തര'മാണു വിദ്യയ-
ല്ലശങ്കമിഞ്ചാലകളുദൃസിപ്പതും.

ര്മ

വിദേശഭാഷാപരിശീലനത്തിനാ-
ലി വണ്ണമുണ്ടാം കറവീ ഭവാനിയിൽ
വിടന്നുകാണായി; പരിസ്ഥിതിലേണിനി-
പ്പരിച്ചതില്ലെങ്കിലുമെന്തു കാമിനി?

രം

തനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നിതു തന്പി പൂമുറി-
യ്ക്കകത്തു, കണ്ണാടിയിലുള്ള രാജാവിൽ
തളർന്നുകത്തും തിരിപോലെ, യുദ്ധിലും
പുറത്തുമയ്യോ! പുകയുന്നതീതിയിൽ.

രന

വിടർന്ന പൂവാടി, വിസങ്ങുലമാ-
യുലത്തു, മീനോടിനടന്നു, ജീവനാ
കലങ്ങിയ'പ്പത്തിനി' സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികരം-
ക്കതീതത്തുലാശയെന്നു കണ്ടിടാം.

രർ

മുറിയ്ക്കുക വിട്ടു വെളിയ്ക്കിറങ്ങിടാ-
തിരിയ്ക്കുതാൽ, ശോഭനസൂത്രശൃകരം
മുറയ്ക്കു കിട്ടാത്തൊരു വല്ലിപോലവേ
വിളർത്തു ശോഷിച്ചു വിളങ്ങി സന്ദി.

രഭ

സ്വപുസ്തകം മുഖിലതാ തുറന്നുവ-
ച്ചിരിയ്ക്കിലും, പൂമുലമൊട്ടു വായിലായ്
കിടക്കിലും തെല്ല നകർന്നിടത്തതാം
കിടാവു പോലായവരം വാണ ചിന്തയിൽ:—

രസ

“മറപ്പുതുണെങ്കിലുമെന്റയമ്മത -
 നന്നസ്സിലെന്നോ വലുതായ ശങ്കുകൾ,
 മഹാമഴയ്ക്കുഭഗണങ്ങിരപോലെ, മേ-
 ലുയൻ കേറുന്നതു കാമെതുണ്ടു ഞാൻ.”

ഒന്ന.

“അതീവ ലജ്ജാകരമാം നിഗൂഢസം-
 ഗമാൽ സ്വകന്യാനില കൈകെട്ടിത്ത ഞാൻ
 സതീർപ്പുരാത്തങ്ങിനെയൊന്നു, തൽക്കലാ-
 ഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ പെരുമാറിടുന്നതും?”

ഒരു

“പേരിച്ചതെല്ലാം മതി; ഞാനിതേവരേ-
 യ്ക്കുതക്കപ്പിച്ചീടുന്ന പയ്യങ്കണ്ടുളാൽ
 പ്രയോജനം കിട്ടിയതെന്തു? പാപമാം
 കഴിയ്ക്കുകത്തന്നെ പതിച്ചതില്ലയോ?”

ഒരു

“കലാലയത്തിന്നു ഗമിച്ചിടാതെക-
 ണ്ണിരിപ്പതെന്തെന്നു കളുന്നു നാൾക്കുനാൾ
 കനിഞ്ഞു ചോദിച്ചറിയാതെ ഹേതു, സ-
 ന്തപിച്ചിടുന്ന പരമപ്പുനമ്മമാർ.”

ഒന്നു

“വിദേശവിദ്യാലയമേ! യഥാർത്ഥമാം
 വിന്നൊഭവിച്ചുഞാനപഥം തൃജിയ്ക്കയാൽ,
 വിപത്തണയ്ക്കുന്നു വിലോഭനോഭയോ-
 സ്സവങ്ങളാൽ നീയിഹ നിന്റെ മക്കളിൽ.”

ഒരു

വിചാരമീമട്ടുവായി; മേൽഗതി-
 യ്ക്കു സാധ്യമായിട്ടൊരു പങ്കുവീഥിയിൽ
 ‘വിലങ്ങുവീണ’ക്കൊരു വണ്ടിപോലെ, താ-
 ണിന്നു വിദ്യാത്ഥിനി ചന്ദ്രരാലയിൽ.

ഒമ്പ

തുറന്നതും വാതിലിലൂടെ, യന്മിളി
തുറന്നതും വെളിക്കു തീർപ്പാലെ, നാമ്പിയിൽ
തുലോം പ്രശാന്താഭ കലൻ ബാണിക-
സവിത്രി വന്നമ്മുരിയിൽ കരേണിനും.

മേനോവിചാർത്താടിതന്ന തന്മൂലം-
കുടത്തു ചെന്നമ്മ, കിടാവിനേത്തുലാ-
മണത്തു നഷ്ടം പശുപോലെ, മാറുചേ-
ർന്നമ്മു ചുവപ്പിച്ചു പുറത്തുലാടിനാൾ.

അവണ്യചിന്താകലയായ ബാല, യു-
ജ്ജ്ഞാലാളിച്ചു വളർത്തുമമ്മയിൽ
അവണ്യമാറ്റേണി തയ്യാറായനോമാ-
ണിഞ്ഞതാമാത്ര സമാഗമോ സ പം.

സൗമ്യ

പരിഭ്രമിച്ചിട്ടെഴുന്നോൻ കൊള്ളുവാ-
നോത്തടിക്കും പുതിയെഴുന്നോൻ
പതുക്കെയമ്പോട് തടഞ്ഞു, കൊട്ടിനോ-
ടടുത്തു പൂപോലെ ചിതന്നു ചേർത്തുതെ.

സൗമ്യ

പ്രലോഭനീയാത്ര തിപ്പുണ്ടു പുതുതേ
വിലോകനം ചെയ്തു ചളാത്തമക യാൽ
തലോടി വാസ ചുറ്റൊക്കെയും, വൃഥാ-
ബലോഭയത്തോടുകൂടി വണ്ണമോതിനാൾ:—

സൗമ്യ

മേവാനി, കടഞ്ഞ, കെട്ടു, പരിയ്ക്കുവാ-
നിരിയ്ക്കുവേ ഏർക്കോയ ചിന്തകൾ
ഭവിച്ചതായിപ്പോലെയെന്നും
സ്മരിച്ചുകാണുന്നിതു നിന്മുഖത്തു ഞാൻ.

സൗമ്യ

“കറച്ചുനാളായ” സുഖമില്ലയെന്നു നീ
പറഞ്ഞു, പോകാതെയി, പാറശാലയിൽ
കുരിച്ചുമേന്മേലവയിൽ പേക്ഷയേ
മറയ്ക്കയയ്ക്കുന്നിതു മൂലമെന്തുവാൻ? സുര

“ചികിത്സ ചെയ്യാനൊരു നല്ല വൈദ്യനേ
വരുത്തുമല്ലോ തവ താഴ്ന്നോമനേ!
ചിരം മറയ്ക്കാതിനിയാത്ര മീനതാ-
സപദാവമെന്തെന്നുചെയ്തു തങ്കമേ! സുസു

“ശരീരമയ്യോ! മകളേ, ചടുപ്പു നീ
ശരിയ്ക്ക ഭക്ഷിയ്ക്കുവതില്ല നിണ്ണയം;
ശരീരമാദ്യം ബല ധർമ്മസാധനം,
പ്രമംഗമുണ്ടായതു വിസ്മയിയ്ക്കയോ? സു

“ഉരപർഷ്ഠാധിയൊടും കിടങ്ങളി-
ങ്ങേതക്കഴിയുന്നിതു പസ്യകുടമേ
‘ഉണങ്ങിപ്പോ’ തനവും മനസ്സമെ-
ന്നെന്നു നോക്കുന്നു’ കലാധികാരികൾ? സുവ

“ഉറക്കമുണ്ടാം ശരിയായ” നടത്തിടാ-
തുപദവം തട്ടിടമേ രാപ്പകൽ
ഉഴന്ന വായിപ്പതുമുലമായിടാ-
മുടഞ്ഞതീ’ൻ നുട്ടലെൻറയേമനേ! സുൻ

“ഇനിയ്ക്കു വേറിട്ടൊരു സംശയം തുലോം
ജനിച്ചിടുന്നു; ജനയിത്രീയാകയാൽ
‘ഇന്ദ്രപ്രഭം’ത്വം നേക്കുവീച്ചു നീ
തൻ ചിരിയ്ക്കു മനസാ പടഞ്ഞിടാം. ഒ

“ഒളിയുളവാൻ നീ പരമഭൂമിയ്ക്കിലാ-
വെളിയുള കാണുന്ന വികാശചേഷ്ടകൾ
'വിളിച്ചുരപ്പു' വിപലാന്നാഗമൽ-
ഗളിച്ചിടുന്നു ഹൃദയത്തിലെന്ന് തേ. ൭൧

“മേഘമുതാക്കെന്തുകളേ, മനോദധൻ
മനസ്സിനേകം ബഹുസംഭ്രമങ്ങളെ
മറച്ചിടാമോ? നിശ്ചയിച്ചുകണ്ടിടാ’-
മതത്രയും തന്മൂലമുല്പന്നങ്ങളിൽ ൭൨

“പെരിച്ചിടുമ്പോൾ പ്രഥമാനുമാത്രയ-
പ്രവൃത്തിചെയ്യേണ്ടവരായ കുട്ടികൾ
പരിജപലിയുള വിഷയപ്രവേശന-
പ്രസക്തികാണിച്ചതു ‘കാലവൈഭവം’! ൭൩

“വേദിക്ക, വിശ്വാസ പരസ്തരാ, നിന-
ക്കഭിച്ച പോയോ പ്രതിപത്തിയേകനിൽ?
നഭിയുള ചേരും കടലോ? സുമങ്ങുളേ
മരിച്ച മർദ്ദിയുളമളിപ്രമാണിയോ?” ൭൪

ഇവണ്ണമോതിരുന്ന തിരി പിരിത-
ന്നവർണ്ണ പ്രമാ കന്തളനീരൊളിമേൽ
ഇണക്കി തങ്കക്കര വാർത്തലാടലാ -
മനർവമിനൽപ്പിണരിന്റെ ലീലകൾ. ൭൫

അമൃലപ്രവാസലുവികാസമമ്മയീ-
വചസ്തിരസ്തകര മർദ്ദനങ്ങളാൽ
അടുത്തു കാണിച്ചുളവാത്തജയ്യക-
ത്തയൻ വിസ്രാഭവിഷാദ ചിന്തകൾ. ൭൬

വിളഞ്ഞു മററാരുമറിഞ്ഞിടാതെ ക-
ണ്ടേളിച്ചു നിന്നീടിന ചിത്തവൃത്തികൾ,
വിരിഞ്ഞു പൊട്ടീടിന മാതളങ്ങളിൽ
കരുക്കൾപോലെ, വെളിവായി മിഞ്ഞുതും. ൭൭

ഉദീർണ്ണബാഷ്പത്തോടു പന്ത്രിയമത-
ന്നരസ്സിലായിത്തല ചാച്ചുവെച്ചുൻ
ഉദ്ദവവിസ്രഭജനം പരം തുറ-
ന്നുച്ചിതേ' താഴ്വരഗർഭഭാക്തികൾ:- ൭൮

“സമസ്തമേമ്മ, മമതെറു സാദരം
കർമ്മസ്തംഭേ! താവകലാളനയ്യു ഞാൻ
സമർപ്പമാം ഭാജനമല്ല; ഭർത്സിക്കും
വരിച്ചിടും രേഖരളജംഗിയേർക്കകിൽ. ൭൯

“കൊതിച്ചു ലാളിച്ചു വളർത്തി, യോഗ്യമാം-
സ്ഥിതിയ്ക്കു ചെരുംപടിയുറ്റുന്നമമാർ;
ചതിച്ചു ഹം! നന്ദിനി നിങ്ങളേ, മനോ-
ഗതിയ്ക്കു വക്രതപമെടുത്തുകൊൾകയാൽ. ൮൦

“പ്രിയപ്പെടും നിങ്ങളുറിഞ്ഞിടാതെ ഞാ-
നമനുഭവുന്നീ' പ്രതിപത്തിയേകനിൽ;
പ്രതിജ്ഞ ധൂത്തൻ നിറവേററി'ടായ്യാ-
ലകത്തു ഭൂഷം വളയന്നു നാൾക്കേനാൾ. ൮൧

“മനസ്സു ഞ്ഞുന്നിയതാരിലെന്നമാം-
ഹൃദിനമായെന്നമെന്നിയ്ക്കുരയ്ക്കുവാൻ
മനസ്സിലായില്ല; നരാഗഭാജനം
മറയ്ക്കുയാൽ തന്നെടയ്ക്കുരുപേതകൾ. ൮൨

“മരീയപാണിഗ്രഹണത്തിനുള്ളതേ-
 കണ്ണത്തുവാങ്ങാൻ വരുമെന്നു കേൾക്കൻ
 മദാസ്യാമെന്നൊടുമപ്പു, ‘വേദവാ-
 ഗ്ഗിലാസ’മായിട്ടതു വിശ്വസിച്ചു ഞാൻ. വൃന്ദ

“വരാസ്തുയാലിനാചരസ്തു, മേന്മനം
 നിരശയിൽത്തന്നെ നില്പിനമായ്ക്കുലോം;
 ധരായിവാസം നരകായിവാസമായ്-
 വരാതിരിയ്ക്കാനിനി ‘യേശുനാഗ്രഹം’.” വൃന്ദ

സഗൽഗദം പുത്രിയുരപ്പിവണ്ണമ-
 സ്തുവിത്രിതൻ പൂമടിയിൽ കമിഴ്ന്നുകൻ
 സഹിസ്തുവത്തുതൻ വിഷാദമാൻ, സ-
 വതിച്ചു കണ്ണീർ ചൊരിവാൻ തുടങ്ങിനാൾ. വൃന്ദ

സ്വനവിനിയ്ക്കുള്ളൊരു തീവ്രസങ്കട-
 സ്വരൂപമേവ വെളിവാറവേളയിൽ
 സ്വതഃ പ്രശാന്താത്മകമായ തന്മനഃ-
 സ്വഭാവമെന്തെല്ല പകർന്നു മിസ്തുതും. വൃന്ദ

മകൾക്കെഴും ഭസ്മമായ സങ്കടം
 പകർന്നു മാന്താവുന്നതാപശക്തിയാൽ
 ‘പുകഞ്ഞ കണ്ണീർ’ ചൊരിയുന്ന പുത്രിതൻ-
 പുറം തലോടിപ്പുണരവമോതിനാൾ:— വൃന്ദ

“കരഞ്ഞിടാഞ്ഞൊരു കളേ, കടുപ്പമായ്-
 കുമിട്ടു ഞാനെങ്കിലുമീ വസ്ത്രത്തിൽ
 കരൾക്കു ‘പുണ്ണിൽതവകൊള്ളി’ വെച്ചിനി-
 ‘കേശറിടുന്നി’ ദ്വിഹ വാക്ശശങ്ങളാൽ. വൃന്ദ

ചിന്ത

“ധരിയ്ക്കൂ നീ, തിന്മരപാപവശ്യമു-
ണ്ടരിയ്ക്കുമാറാക്കിയ കാമസ്വന്തവേ
തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടവ നിന്നു തക്കതാ-
യിരിയ്ക്കു മൃഗങ്ങളുമൊന്നുമില്ലയോ?”

വൃന്ദ

“വേഴക്കുകൊണ്ടില്ല ഫലം; നിനക്കു ഞാ-
നെയ്ക്കു ചേരേണ്ടൊരു ചിത്രവേല മേൽ;
തേഴയ്ക്കു മാതകുമൊതുക്കി മാറ്റുണാ-
കഴിയ്ക്കു വാനങ്ങളൊരു മാറ്റു മാക്കുണാ.”

നർ

“വരട്ടെ കഞ്ഞി, വലുതാം നിരമാധിയിൽ
പതിയ്ക്കു വാനോളം തിന്നുമുണ്ടു സാ-
വരയ്ക്കു, നീ നിന്നെ കരുതുന്നതും
സ്വപ്രഭവമേകുറയൊത്തതീ തിയിൽ.”

നർ

“ഇനിയെഴും ബലിയുമെന്തെ വിത്തുവു
ജപിച്ചിടും പ്രേതകൾക്കിടയ്ക്കും തുലോ
ഇനിസ്സതേ, തപസ്വിതമാർഗ്ഗണാർത്ഥമായ”
ബലിയ്ക്കു വെണ്മണം! ഖേത! ദുഃഖിയായ്ക്കു നീ.”

നർ

സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ടൊഴി കേട്ടുപെൺകിടാ-
വെണ്മണം രോജാവരണാംതുകങ്ങളിൽ
ഒളിച്ചു സംസ്ഥാപിതമായിരുന്നതാം
പ്രിയപ്രതിപ്ലവ മരിച്ചു നൽകിനാൾ.

നർ

കൊടുത്ത ഫോട്ടോ ജനയിത്രീ കൈതുകാ-
ലൊടുത്തുനോക്കി കണ്ണുമാളറിഞ്ഞുടൻ,
വിഷ്ണുഗാസ്പാശ്രി കണ്ടുപോലവേ,
വിറച്ചു വല്ലാതെ ഭയന്നു ഞെട്ടിനാൾ.

നർ

പുനഃ പുനഃ ചിത്രപരീക്ഷണത്തിനാ-
ലനന്തസ്താപവിദ്യുദേണം തുലോം
പുലന്തിതമ്മ,യ്യോരു ധൂമകേതുവി-
ന്തയച്ഛ് കുംഭാനിയായപോലവേ.

ൻഊ

പുരസ്സരം ഹത്തരളേക്ഷണം, സ്വകാ-
നഗന്റെ ചിത്രത്തിലണച്ചു, കോരമയിർ
മുളച്ചുനിൽക്കും നിജപുത്രീയിൽ കൃപാ-
പുരസ്സരം ഹന്ത! സവിത്രി ചൊല്ലിനാൾ:—

ൻന

“കലാഭസം മുർഖനിലെന്നപോലെ, പു-
മഴയ്ക്കു തുല്യം മരുഭൂമിതന്റെ മേൽ,
കലാവലംബേ, തവ വാഞ്ചമേവന്തീ-
ഖലാഗ്രനാകം പ്രഭസ്മനവിരുദ്ധോ?

ൻഈ

“വിഹാരമധ്വായമാരസേവകൊ-
ണ്ടിഹാത്മരീക്ഷം നിജ കപ്രസിദ്ധിയാൽ
‘നിറച്ചു നാറിച്ച’ വിപ്രമാണിമേ-
‘ലറച്ചുവോ’? നിന്നിലഭിലാഷമതുതം!

ൻവ

“പ്രഭാകരാഖ്യൻ—പ്രഭനന്ദനൻ—ചിത്ര-
പ്രഭാവവും വിത്തവുമൊക്കെ നാൾക്കുനാൾ
പ്രലോഭനായീനതപൂണ്ടു സർവ്വമാ
പ്രലപ്തമാക്കുന്നൊരു ധൂർത്തനാണിവൻ.

ൻൻ

“പകച്ചു പൂന്താറകൾപോലെ കത്തിടും
വിളക്കിലി,പ്പട്ടണമുഷ്ടബാലകൾ
പതിച്ചുതില്ലെത്ര? വിചിത്രഗാത്രനാ-
മിവന്റെയത്വൽക്കുകോമവഹ്നിയിൽ?

൧൦൦

പിറു

“ദുഷിച്ചു തുംഗാശകലാവിശേഷനാ-
മിവന്റെ സുതുത്തിനകത്തു ചാടിയൊരു
മുന്തസന്താപഫലാശ്രുതിയാ-
ണൊടുക്കുമുണ്ടായിവരുന്ന 'തുഴിയിൽ. പിറു

“കേരത്തിലും നീന്റെ കരൾക്കകത്തുമീ-
വിപ്രതിച്ഛായയൊളിച്ചു വെയ്ക്കുവാൻ
കലാശ്രമത്തിന്റെയിടയ്ക്കു, ലഭ്യമാ-
മനുഭവസന്ദർഭമുണ്ടിച്ചതെങ്ങിനേ”? പിറു

കടാചിഹ്നത്തുമ്മി കരൾപാലെ, കാരുകൾ-
ക്കകത്തു വീണീടുന്ന മാതൃവാണികൾ
കടന്നലിൻകത്തുകൾപോലെ, വേദന-
പ്പെടുത്തി ഓ! പോകട്ടെ ഗാർത്തിയെത്തുലോം. പിറു

‘പിണഞ്ഞ തെറ്റിന്റെ വലിച്ചുമീവിയം
സമഗ്രമായ’ നഗവിരൂപഭാഷയിൽ
‘വെളിയ്ക്കു’ തണ്ടാർമിഴി കണ്ടു, വീണു, മാൻ-
കിടാവുപോലെ വെടിയേറു, ഭൂമിയിൽ. പിറു

കരോരു രോമക്കഴിയിങ്കലും, പഴ-
ത്തിരികുമാസ്സു ചിതറച്ച രീതിയിൽ
ഒടുക്കമുണ്ടായൊരു സംഭ്രമത്തിനോ-
ടുത്തു മസ്തിഷ്കമനോജ്ഞശക്തികൾ. പിറു

മിഴിച്ചു നോട്ടങ്ങളുമെണ്ണുന്താ-
യൊഴിച്ചിടുന്നശുചിത മിത്രമാരുടെൻ
പൊഴിച്ചിടും പുഞ്ചിരിയും, വിശാലനേർ-
മിഴിയ്ക്കു ചിത്തഭ്രമമെന്നു, ചൊല്ലി മേൽ. പിറു

൧൯

തഭിയശോച്യസ്ഥിതി കണ്ടു, സംഭ്രമി-
ച്ചുറക്കെ മാതാവു സഹായമേകുവാൻ
വീളിച്ചു ഭർത്താവിനെ; യാതന്റിവേളയിൽ
സങ്കീർണ്ണ സർവ്വ ശരണം സ്വവല്ലഭൻ. ൧൦൭

പ്രിയാസമാഹരാനവിഷാദനിസ്വപനോ-
ദയാൽ സമാകർഷിതനായ നായകൻ
ദയാസമേതം ദയീതാസഹായസൽ-
ശ്രീയാപരൻ തത്ര കരേറിയെത്തിനാൻ. ൧൦൮

മകൾക്കു പെട്ടെന്നു പവിച്ചിരിക്കാവ
മനസ്സുവക്കേട്ടു ജനിച്ചുവെന്നയാൾ
മനസ്സിലാക്കി സ്വയമഭ്യർത്ഥം
മറച്ചു ലജ്ജാഭയമാനശക്തിയാൽ. ൧൦൯

പരീക്ഷയേപോക്കു' നിറുത്തിയെപ്പൊഴും
പഠിച്ചു മസ്തിഷ്കത്തെപ്പൊക്കുകൾ
'പരമകു'യസ്സിച്ചതുകൊണ്ടു വന്ന ധീ
പരിഭ്രമാവസ്ഥയി, തെൻ നസ്തിനാൻ. ൧൧൦

കടുംബവൈദ്യൻ ക്ഷണമെത്തി, നേരെയ-
ക്കുശാഗ്രധീതൻ പരിശോധനങ്ങളാൽ,
“കമാരിയേതെല്ല സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ
കറച്ചുനാൾവേണ”മിതെന്നു ലൊല്ലിനാൻ. ൧൧൧

തുടങ്ങി മകുയ്ക്കുതാനാൾ തുടങ്ങി, നി-
സ്സുഖജ്വലത്തൊടു തുലോ ക്ഷയാർത്തികൾ;
തുടൻ ചിത്തഭ്രമവും; വ്യഥാബ്ധിയിൽ
'തുഴഞ്ഞു' ഫാ! നീന്തി പിതാക്കൾ വിസ്തലം. ൧൧൨

ജപരക്ഷയോന്മാടവികാരമിത്രമാ-
യിരുന്ന ഭീന്നധിതി ഹന്ത! മേല്ക്കുമേൽ
ജപലിച്ചു വല്ലാതെ ഭവാനി ഗന്ധയിൽ
കിടന്നു 'തൽക്കർമ്മഫലങ്ങളുണ്ണുവാൻ'. എഫ്

നടത്തി ഹാ! "ക്രൂനികിനിസ്"; "ഹോമിയോ-
പ്പതി" പ്രകാരം ചില ദോഷങ്ങളേ
നശ്ശാഗി സേവിച്ചു; ഫലിച്ചതില്ലിത-
പ്രയോഗമൊന്നും പ്രദോവിഭൂഷയിൽ. എഫ്

പ്രസിദ്ധരാജാഗലവൈദ്യരും മഹാ-
പ്രയാസമീശോഗചികിത്സയെന്നഹോ!
പ്രവൃത്തിമൂലം വെളിവാക്കി; കർമ്മ-
വ്യഥയ്ക്കു മറവില്ല 'നേത്രിയെഴുത്തുവാൻ'. എഫ്

കിടന്നു കപ്പം! 'നോക്കിച്ച്' തത്ര പെൺ-
കിടാവു; തന്മന്ദിരപണ്ണവാടിയിൽ
കിളൻതാം മുല്ലയുണങ്ങി നില്ക്കുന്നു.
കിളിച്ചു വീണ്ടും മഴയാൽ തഴയ്ക്കുവാൻ. എഫ്

ഒരന്തിനോരത്തി ഭാഗ്യഹീനരാ-
യുഴന്നു ഭൂഖിച്ഛിതമസ്തന്നമ്മമാർ
ഒഴുകിലേ 'കുപ്പികൾ' പോലെ ജീവിതം
നശിച്ചിരുന്നാൻ നന്മനാമ്പുരാതിയിൽ. എഫ്

സുതാസുഖമുണ്ടെന്നു ദേവമപ്പവും
നിരുന്ന ശുശ്രൂഷണരക്ഷണങ്ങളാൽ
ഹിതാനുകൂലം ഖേത! കണ്ടിടായ്ക്കുയാൽ
ഹതാശയത്തോടൊത്തു മേയിനാർ; എഫ്

‘തികഞ്ഞ’ സൗന്ദര്യവിലാസമത്രയും
തകന്നുപോ! കേവലമസ്ഥിമാത്രമായ”
അകത്തു രോഗാതുരയായ” ചിടുന്ന ത-
ന്മകൾക്കെഴും ഭാവിഭയന്നു നോക്കിനാർ. ൧൧൯

ഒടിഞ്ഞുവോ വില്ലുകൾ രണ്ടു, താഴിക-
ക്കുടങ്ങൾ രണ്ടെണ്ണമുണ്ടു പോയിതോ?
വിടൻ വീശേണ്ട ജയപ്രധാനമാം
കൊടിക്കു കോട്ടം നൂർ! സമേവിച്ചുവോ? ൧൨൦

വിടന്റെ സാമ്യത്തിന്നു നിന്നനഗര! സ-
ങ്കടപ്പെടുന്നെന്തിന്? ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാൽ
മുടച്ചു നീയിടയശംഖ, മുന്നത-
സാമുദ്രസ്ഥനാ പൊങ്ങിവരേണ്ടവെളയിൽ. ൧൨൧

അതില്ല; ശംഖസ്ഥനി തകുതിയകുതമാ-
യിതാ മുഴങ്ങുന്നു മുനയ്ക്കു കേൾക്കുവാൻ
ഗുഹാങ്കുണത്തിൽ, ധൂമ്രസൂചകാഗൃത
പ്രവാഹമാധുർവ്വിഭുന്ന രീതിയിൽ. ൧൨൨

പ്രശ്നമു ഗഭീരമരമു മഞ്ഞുള-
പ്രണാദവർഷം സുവദനാദരങ്ങളിൽ
പ്രവേശനം കൊണ്ടതുപോലെ, കോരമയിർ-
പ്രകാശമാ രോഗിണി ചാർത്തി മേനിയിൽ. ൧൨൩

ഇതെന്തു ശംഖോർവമെന്നു സുഗന്ധി-
ച്ചറിഞ്ഞിടാനായഥ ഗേഹനായകൻ
ഇറങ്ങിവന്നാണിടിനാദഃശോഭിടാ
തിയെന്നു” കേട്ടീടിന കേവിപോലവേ. ൧൨൪

“തന്നെ മുററത്തു മുഖം പ്രശാന്തമായ്,
മുവന്ന ശുദ്ധാംബരമത്ര മുററി മേൽ,
തുലോം പ്രകാശിച്ചിടുമന്തിപോലെ വ-
ന്നൊരാളുസന്യാസിനി നില്പതുണ്ടിതേ!!” ൧൨൭

ഒരം പുരുഷീർഭനത്തി, ലംബുജാ-
ഭരത്തിലന്നം വിലസുന്ന രീതിയിൽ
സ്ഫുരൽ പ്രകാശത്തൊട്ട മിന്നി, മെഴുകുകി-
കരം പയസ്സിൽ പുലരുന്ന രീതിയിൽ. ൧൨൮

മുഖേന്ദുവു, യോഗിനിതന്റെ മുഗ്ദ്ധമാം
ഗളാഖ്യകോലം ഭരവു, നിളിയുക്കുവാൻ
മുറയുയർത്തിപ്പിന്ന ഗാഢവും, സമോ-
ഭാസമാവം ഞെളിവാഴ്ചിയാടാൻ. ൧൨൯

കഴുത്തിലന്യദ്രേശകാഞ്ചി കാളിടം
കനത്ത തുളാൽ വിശുദ്ധമാലകൾ.
കമണ്ഡല ശ്രീകരമായ വാമമാം
കരത്തിലും യോഗിനി പൂണ്ടുമേവിനാൾ. ൧൩൦

ഗുഹാധിനാഥാഗമനത്തിലാരേ-
സപരോപസംഹാരമൊടവിലാരോൽ
സഹായമാനാത്മമുദാരമന്ദിരോ-
ഭരത്തിലേറീട്ടവളേവമോതിനാൾ:— ൧൩൧

“പ്രഭോ! ഭവിക്കട്ടെ! ശുഭം ഭവാനു മേ-
ലവർണ്ണസംഗ്രാഹല പീഠഭൂമിയിൽ
പ്രത്യാശ്ചൈതന്യതൂരഗാല തന്റെയുൽ-
ഗതിയുക്കു യാചിച്ചു നന്നിടുന്നു ഞാൻ. ൧൩൨

“പ്രസിദ്ധമാം ഭാരതഭൂമിമഹർഷി സു-
പ്രപാദി തായുസ്സമൃതിതൻറെ മീതിയിൽ
പ്രതിഷ്ഠിതനായിത്തീർന്നു, മീനബാലികാ-
പ്രക്ഷണത്തിനിന്നു കേൾക്കേണ്ടതാണിത്. **മനമ**

എന്നിങ്ങനെയും സോമിയാതാതാമ-
സ്വരൂപരൂപീകരണപ്രവൃത്തികൾ
എടുത്തു വാഴുന്നതു ശൈലപീഠ-
തലത്തിലേക്കെടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. **മനമ**

“വിദഗ്ദ്ധന്മാരായൊന്നെൻറെ സഗർഭ്യ, സുശു-
പ്രയോഗശുശ്രൂഷണ ശാസ്ത്രവിദ്യയിൽ;
വിശിഷ്ട വിജ്ഞാനവുമുണ്ടു ബാലികാ-
മികിതസ്തങ്ങൾക്കിഹ നിർവഹിക്കുവാൻ **മനമ**

“മനസ്സു സമയാദി, ഖനം വിശുദ്ധമാം
പയസ്സിനെപ്പോലെ നിസ്കലമായിരിക്കു-
ത്തന്നു, പൂതാനിലനേ വിശാലമാം
നദസ്സുപോലെ വിരളതപരമാണിത്. **മനമ**

“വിദഗ്ദ്ധ യന്ത്രങ്ങളിലിട്ടു ഞെക്കിയ-
ല്ലെടുപ്പതീയൈകദേശസത്തിലൊന്നുമേ;
വിധിപ്രകാരം സകല പ്രയോഗവും
നടത്തിക്കൊണ്ടു നവ വൈദ്യശാലയിൽ. **മനമ**

“വിശിഷ്ടമിന്ദ്രാപന;മിന്നിതിന്റെയുത്-
ഗതിയ്ക്കു വേണ്ടും ധനശേഖരത്തിൽ ഞാൻ
വിശുദ്ധസമ്പ്രദായമൊഴും ശുദ്ധിച്ച് സ്-
ഥിതിപ്പെടുത്തു ചരിതാർത്ഥമാകുവാൻ. **മനസ്സ**

൨൪

“ഭിവാൻമുതൽ ഭീനദയാലുവായിട്ടും
 ഭിഗംബരൻതന്റെ പർത്തിലും ശ്രമാൽ
 ഭിവാൻഗിരം യാചനചെയ്തിട്ടുണ്ടു ഞാൻ,
 ഭവാൻ യഥാശക്തി കൊടുക്കു വല്ലതും.” എസ്. ൧

വ് പത്തിലാണുപ്രഭു വിസ്തൃതനപിതം
 വിനീതനായ“ കേട്ടു പറഞ്ഞു താദരാൽ
 തപസ്വനിസ്തിത്തരമോതി സാഹൃദ്യ-
 തരംഗിതാശാകലമുത്തരം ഗിരം. എസ്. ൨

“മഹാശയേ, മഞ്ഞുളളായ ഭാഷയിൽ
 സുമംഗളശിസ്സുചെയ്തതിന്നു ഞാൻ
 മനസ്സിലത്യാദരഭക്തിപൂർവ്വകം
 നമസ്കരിക്കുന്നു പദാംബുജങ്ങളിൽ. എസ്. ൩

“തപദീപപാദാംബുജപാദസുപാതമീ-
 മദീയഗേഹത്തെ വിത്തുലാഭമുഖവാൻ
 ഉഭീഷ്ണസന്ദർഭമുദിച്ചതെന്റെ സു-
 പ്രഭീപ്ലഭംഗേഗ്രാഭയപൂർവ്വചിന്തമാം. എസ്. ൪

“യുവാംഗനാരാഗനിവാണാത്മമോ
 തവാഗമാദ്യത്വനിരൂപമാം ശ്രമാം,
 ഭിവാൻഗിരം ഞാനമതാചരിച്ചു ഭൂ-
 നിവാസമിപ്പോളിഹ ചെയ്തയാണയേ. എസ്. ൫

“കൊണ്ടുകാലത്തിനിടയ്ക്കു പുത്രീയുൽ-
 ക്ഷമയം പൂണ്ടൊരു രോഗശയ്യയിൽ
 കിടപ്പിലാണായതുലഭമാതാ-
 ശ്രമാ നിനച്ചിടുകിലീയൊരാലയം. എസ്. ൬

സമത്വനാം 'കൂനിയുടങ്ങി, വൃദ്ധയാം
കുന്ദുകൂനിക്കുണ്ടിയാട്ട്,'യേവരെ
സമാശ്വയിച്ചേ, നതുകൊണ്ടുവോ! ഫലം
കേരളത്തെയിലൊരു കുന്നിപോലുമേ? ൧൪൩

പണം വൃഥാ തേട്ടിയെടുത്തിടുന്നു' നിർ-
ഘൃണതപമേദം ചില വൈദ്യപരസ്യിതർ,
ഗുണം വരുത്താതെയാഴിച്ചിടുന്നു; നാ-
മുണത്തിലാകാത്തതുതന്നെ ചതുരന്മാർ. ൧൪൪

പരിഷ്കരിച്ചുള്ള മരുന്നുസേവയേ
പുരസ്കരിച്ചിട്ടിനെ പത്രപംക്തിയിൽ
പരസ്യമെന്തൊക്കെ ചിട്ടുണ്ടി, തെറ്റായധം
പരീക്ഷണത്താൽ വിചാരമെന്നു കണ്ടിടാം. ൧൪൫

“അനന്തമാമോശ്വനിരത്നമാസികാ-
പ്രവർത്തനം ഹാ! പരമാത്മമന്യമാ
അഭിപ്പെക്ഷാ'നൊരു 'വിദ്യ'യെന്നു നാ-
മറിഞ്ഞിരിപ്പു പരമാത്മമാദ്യമേ. ൧൪൬

സമത്വയാണിന്നിഹ ദേവി ബാലികാ-
ചികിത്സചെയ്യുംവിഷയത്തിവെന്നു ഞാൻ
സഹമെന്നായ് കേട്ടിതു, സത്യമെങ്കിലോ
സമാശ്വസിപ്പിക്കു മനിയപുത്രിയേ. ൧൪൭

“ചികിത്സചെയ്യും, വിചികിത്സവേണയേ,
ഗുണം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടിലോ ധരിത്രിയിൽ
ചിരപ്രയത്നം സഫലീകരിച്ചു, തൽ-
ഗുരുതപമേന്തത്വസഹായമെങ്കിലും”. ൧൪൮

ഗുഹാധിപൻ 'ഗൌരവഹാസ്യഭാഷയിൽ'
പറഞ്ഞതെല്ലാം വഴിപോലെ ബുദ്ധിയുൽ
താരിച്ച യോഗീശ്വരി; 'ശാന്തമാം രസം-
പതിച്ചുരച്ചാൻ പരമേശ്വരമാകുകയും— പിൻ

“ഫലേച്ഛക്രിടാതെ പരമോപകാരസൽ-
പഥത്തിലിങ്ങാട്ടുശരാ യോഗകൾ
പരിശുദ്ധിയുണ്ടു; ധനാർജ്ജനാർത്ഥം
പ്രവൃത്തിയിൽ സാക്ഷാത്കരിച്ചു തെല്ലമേ. പിൻ

ഭവാനു, പത്രിയെഴുമായതാർത്ഥിയാൽ
ഭവാബ്ധിയിൽ താണു ഏകാന്തനാശിയിൽ,
ഭടനപോലെ വലുതായ തോൽവിയിൽ,
ഭവിച്ചുപോയ ജീവതമോ വിചിന്തകൾ. പിൻ

“മനുഷ്യനാണാം മരണം തടക്കുവാൻ
മരണം ധനപരതികൾക്കുമുഴിയുൽ
മഹാമതേ! കൈവശമില്ല; ധന്യരാ-
മർത്ത്യരാമോ ബത! മർത്യരാമിവർ? പിൻ

“മരണകൊണ്ടെങ്കിലുമേതു രോഗവും
ശരിയുണ്ടു; മെന്നുണ്ടിഹ ശാസ്ത്രവാണികൾ;
മകൾക്കെഴും ഭീനവുമതു മാറിക്കാം
ശരിയുണ്ടു; ശാസ്ത്രാക്തിയബദ്ധമാകുമോ? പിൻ

“പരീക്ഷിച്ചെണ്ണാനതിരോഗബാധയാൽ
പരീതയേ; ശാസ്ത്രപദാവലംബനം
മരീചികാനേപണമല്ല; സർവ്വമാ
സ്ഥിരീകരിച്ചു വിപരീതമാം മതം. പിൻ

അടുത്തുയോഗീശ്വരിചെന്നു, മന്ദമാ
യെടുത്തുകൊണ്ടു, “നോഡിപിടിച്ചു” നോക്കിനാൾ;
കൊടുത്തു തൽസ്തർക്കമുള്ളതും! ഗമം
കൊടുത്തുബാലയ്ക്കൊരു “നേവ്യജവനെ” എസ്.എ.

അനന്തരം താനവധാനപൂർവ്വം
കഴിച്ചതാം നൽപരിശോധനയ്ക്കുള്ളതും
അറിഞ്ഞു രോഗത്തിനെയും “നിദാനവും”
“സ്വപ്നവും” യോഗിനിയോഗശക്തിയാൽ എസ്.എ.

ചികിത്സനാലഞ്ചുദിനം നടത്തി, തൽ-
ഫലം ഗുണഭോക്താക്കൾക്കു കാണുകയാൽ
ചിരഗേദഗ്രസ്തയെയാതുമായതും-
ത്തിലേയ്ക്കു സമോദ്യം ചെയ്ത മാറിനാലവർ എസ്.എ.

പുതിച്ചിരിക്കും ജലവായുയോഗമോ-
ടിടങ്ങി! ദുർമ്മാർഗ്ഗമിയന്നു മേൽക്കുമേൽ
പുറത്തുരോഗാസ്വദമായ പട്ടണ-
ധിവാസമെങ്ങിനിവാസമെങ്ങിവാൻ? എസ്.എ.

വിദ്വേഷയുൽകണ്ഠമുഴുത്തു മോഹവും
വളൻ ജീവിച്ചിട്ടുമെല്ലാമമ്മമാർ
“വിശേഷവൃത്താന്തം” മിടയ്ക്കിയ്ക്കേറി
ഞ്ഞിരുന്നു യോഗീശ്വരിതന്റെ കത്തിനാൽ എസ്.എ.

“ദയപ്പെടേണ്ടെന്നൊരു പട്ട” മോക്കയും
കേസൻ ‘പോയ’ നന്ദിനിയെന്നറിഞ്ഞവർ
ജീച്ചിട്ടെങ്ങിനെ യജ്ഞമേററു
ജ്ജ്വലിച്ചു വന്നിട്ടുവന്നിട്ടുനാൾക്കുനാൾ. എസ്.എ.

൨൯

മകൾക്കു പൂർവ്വധിതിയങ്ങു പൂർണ്ണമായ്
ലഭിച്ചശേഷം മതിയല്ലെന്നമ്മമാർ
അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിനെന്നു വന്നതാ-
മെഴുത്തു കണ്ടായവരതു മേവിനാർ.

൧൬൭

ഭവാനിയെ സമ്പ്രതിസാവധാനമായ്
വിദഗ്ദ്ധത്തുശ്രേഷ്ഠകിമാർ, സഗർഭ്യകൾ,
ഭയങ്കരവ്യാധിയിൽ നിന്നു മന്ദമായ്
വിമുക്തയാക്കി പരിരക്ഷണങ്ങളാൽ.

൧൬൮

പ്രമർദ്ദനംകൊണ്ടു പതിച്ചുണങ്ങുമാ-
യിരുന്ന പൂവല്ലിപ്പനസ്വജീവിതം
കൂമത്തിലാജ്ഞിപ്പതുപോലെ, രക്ഷയാൽ
കൃഗാഗിയോജ്ഞുണിവാൻ തുടങ്ങിനാൾ.

൧൬൯

നിദാലകാലത്തു നിവച്ചു ജീവന-
പ്രവാഹ മെന്നാൽ മഴകൊണ്ടു വേളയിൽ
നിറഞ്ഞിടം നിമ്നഗപോലെ വീണ്ടുമ-
ന്നണർച്ചമരുയ്ക്കുവായ് ചികിത്സയാൽ

൧൭൦

മുറയ്ക്കു പൂർണ്ണഗ്രഹണം കഴിഞ്ഞു സാ
പ്രമുക്തനാമവിളിപ്പോലെ പെണ്മണി
മഴുത്ത രോഗം പ്രശമിച്ചു സുന്ദര-
പ്രസന്ന ഭാവത്തെ വഹിച്ചു മേനിയിൽ.

൧൭൧

ഒഴിച്ചുതാം സ്തോമമാടുത്തിമങ്ങുമാ-
യിരുന്ന ഭീപാ 'നവനീത്' ശക്തിയാൽ
ഒളിപ്രഭാവം കലരുന്നപോലെ പെൺ-
കിടാവണിഞ്ഞു ഗമനശൃംഖിലകൾ.

൧൭൨

ക്ഷപാകരാസ്യ ക്ഷപലാതുരാനുമാ-
ധിവാസ ശാസ്ത്രോക്ത മഹാചികിത്സകരം.
ക്ഷയജ്വരോന്മാദവിലക്ഷണങ്ങളെ
ക്കളഞ്ഞു നൽകീ നിജ കായശക്തിയേ. ചെന്നു

അവരൾ പൂർവ്വസ്മൃതി, യെങ്കിലും, തുലാം
കറഞ്ഞിരുന്നു, നിജ ഭൂതജീവിതം
അകന്നു നില്ക്കും നിഴൽപോലെ മാത്രമേ
തനിക്കു ഹോ! തോന്നിയതുളള ബുദ്ധിയിൽ. ചെന്നു

സ്വപൂർവ്വ ജന്മസ്മൃതിപോലെ, വാനെഴും
തന്തുസ്തംഭമുച്ചിതപോലെ, ബുദ്ധിയിൽ
കഴിഞ്ഞതേ പറ്റിയവൾക്കു് ഒരു പുഷ്പ
പ്രകാശ ഭാവത്തിലിരുന്നിതോർമ്മകൾ. ചെന്നു

തരിച്ച പൂർവ്വസ്മൃതിതന്നെ വന്നിടം-
തൂണത്തിയാലായതു വിദൂതം ബലാൽ-
ഗതത്തിനാവത്തന ഹേതുവാകുമെ-
ന്നറിഞ്ഞു സമ്പ്രസിന്നിമാർ സമത്ഥകൾ. ചെന്നു

“തരിച്ച പൂർവ്വസ്മൃതി വന്നിടംവരെ
ബുദ്ധോനിയോടുകൂടിയെന്നുമാരുമേ-
കഥിച്ചിടത്തുണന്ന ചട്ടമാതൃതാ-
ത്രമത്തിലെല്ലാവരുമാരിച്ചതേ. ചെന്നു

“സ്വഗേഹമീയാത്രമേ, മമ്മമാർ തപോ-
തൂണപെടും യോഗിനിമാർ; സഗർഭ്യകൾ
തദാത്രമോപാത്രയമാർന്ന ധാലികാ-
ജനങ്ങൾ” എന്നൊക്കെ നതാഗിനങ്ങളിനാൾ. ചെന്നു

ഗദം ശമിച്ചുത്തശരീരശക്തിയും-
 തളവിച്ച നാരംതൊട്ട ഭവാനിയമ്മയാരും
 ഗതന്തരം യോഗിനിമാരിൽ നിന്നും-
 പ്രസിദ്ധ ശുശ്രൂഷണ വൈദ്യവിദ്യകൾ മുൻ

കറച്ചുനാരംകൊണ്ടു കമാരി; നാത്തരം
 ഗനയ്ക്കുശുശ്രൂഷണ ശുദ്ധവൃത്തിയിൽ
 “കുരുകുമാർത്തിൽ നടന്നു” ഗണ്യമാം
 വിധത്തിൽവേണ്ടും കൗശലപ്രദത്തിനാൾ. മുമ്പ്

ഗുരുക്കളാം യോഗിനിമാർ, വിശിഷ്ടതൽ
 ഗുരുതപമേരുന്നൊരു ശിഷ്യനും കൂടാൽ
 ഗുരുസ്ഥാനമൊട്ടാകെ ചേർന്നു വാണു, ധീ-
 ഗുണങ്ങളും-ശുദ്ധി-സ്മൃതി-ഭക്തി-പോലവേ. മുമ്പ്

ഒരുങ്ങിയാവാത്തുജ്ജ്വലി, നിത്യമൊ-
 ട്ടുതെളും കാന്തവനാത്തങ്ങളിൽ
 കാരോത്തരം പച്ചമരുന്ന് നേർക്കു ക-
 ണ്ടിടത്തു മാതാക്കളിൽനിന്നു മരുയാൾ. മുമ്പ്

ഒരന്തിനേരത്തിനടുത്തു മൂവരും
 ത്രിസന്ധ്യകൾക്കൊപ്പമെപ്പദംഗിയിൽ
 തിരിച്ചു മനം പതിവിൻ പടിക്കു വാർ
 പെരുന്നതാം പ്രാപ്തവനത്തിലെത്തിനാർ. മുമ്പ്

പ്രവാളമാം അംഗലികൊണ്ടു തങ്ങളിൽ
 പ്രിയം പെരുന്നംഗനമാരൊരാൽ
 വിളിച്ചു സുസ്വാഗതമോതിനാർ പിക്-
 സ്വരത്തിനാലന്യരായ ചാരുവല്ലികൾ. മുമ്പ്

അന്നു സാധാരണ കാണിക്കേണ്ടതാ-
വനത്തിലുള്ള തുളുമ്പായ കാഴ്ചകൾ
അനന്തസന്തോഷമുണ്ടാക്കുകയും കൂട്ടികൾ
അനേകവിനയാകയും കണ്ടുകിട്ടുമ്പോൾ. എ.എ.

ചത്തു കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, കിടന്നു-
നില്ക്കുന്ന തത്ത്വമെന്തെങ്കിലും തത്ത്വകരം
ചെയ്ത ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തവതാമനോ-
ഹരാക്കിയ മാതൃഭൂമിയെ കാട്ടിനാർ. എ.എ.

ഉള്ളിൽ പെട്ടെന്ന് ചെറുപ്പംപോലായി-
യെപ്പോലെയാൽ വീണ്ടും ചെറുപ്പമായി
ഉദിച്ചുവന്നുവെന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതും, മേ-
ലുയർത്തിയെടുത്തു കണ്ടു വെക്കുകയും. എ.എ.

പ്രകൃതിയെപ്പോലെയാൽ ചെറുപ്പംപോ-
ലായിപ്പോയിയെന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതും
പ്രകൃതിയെപ്പോലെയാൽ ചെറുപ്പംപോ-
ലായിപ്പോയിയെന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതും. എ.എ.

വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു,
യെന്നിരിക്കുന്നില്ലെന്നുവെന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതും,
വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു,
വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു. എ.എ.

ഇവയെല്ലാം വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു,
വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു,
ഇവയെല്ലാം വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു,
വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു. എ.എ.

വിശേഷമാം കാഴ്ചകൾ കണ്ടു, ദിവ്യമാം-
 ഗുണംപെരും പച്ചമരുന്നു കൈകളിൽ
 പറ്റ്ച്ചെടുത്തും, പതിവിൽ കറേ കവി-
 ണ്ണെ'കത്തു കാട്ടുൽ കയറീടിനാലവർ. ശുൻമ

അടുത്ത മിത്രക്ഷതി, മീന'വി'ഭൂമ -
 പ്രലാപരക്താംബരലക്ഷണങ്ങളാൽ
 അരണ്യഭാഗഭൂമവല്ലിമാലകൾ-
 ക്കിടയ്ക്കു കാണായിത്തവഴി നോക്കിയാൽ. ശുൻമ

തിരിച്ചുപോകുന്നതിനുമുമ്പിടേവേ
 ചരിച്ചതാം കാട്ടിലടക്കയാളുകൾ
 ഉരച്ചു സംഭാഷണശബ്ദമസ്പഷ്ടം -
 സപരത്തിലെന്നോ? മൃത! കേട്ടു നാരിമാർ. ശുൻമ

അടുത്തമാത്രയ്ക്കു മ ശോണിതാങ്കിതാം-
 ശ്ലാകന ബന്ധിച്ചു കിടത്തി മൃഗപേർ
 ഒരുഗ്രാമീനാർത്തവിലാപയുക്തനേ
 വഹിച്ചുകൊണ്ടാവനദ്രവിലെത്തിനാർ. ശുൻമ

മഹേന്ദ്രമാരേപ്പരമരൂപങ്ങളുപോ -
 തരേന്ദ്രവായുജ്ജ്വലിച്ചു തുഷ്ടിയാൽ
 മനുഷ്യഭാരത്തെ ചിറമിനിന്നു; കൈ-
 വണങ്ങിയോതീ പരിവാഹകാധിപൻ;— ശുൻമ

വേനത്തിൽ യോഗീശപരിമാർ വസിച്ചതാം-
 യറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതു ഞങ്ങളും; അമ്മമാർ,
 വരേണ്യരാം നിങ്ങൾ—അവർക്കു തുല്യരാം-
 യിരുന്നിടത്തു വന്നുവെ'ജകാന്തിയാൽ. ശുൻമ

൧൪

“സപ്തബോധമില്ലാതെ നവീനശോണിതാ-
ഭിഷിക്തനായംബരബലശയ്യയിൽ
കിടക്കുമിസ്സന്ദരരൂപനായിട്ടും
യുവാവു ഞങ്ങൾക്കിഹ ചേന്ന് നായകൻ. ൧൯൭

സമീപസ്ഫുടാഭിവനാത്തരങ്ങളിൽ
കടന്നുവന്നു മൃഗയാപ്രസക്തിയാൽ,
സമുദ്ധതൻ വ്യാഘ്രപരാക്രമോൽക്കട
പ്രമർദ്ദനത്താലടിപെട്ട ഭൂമിയിൽ. ൧൯൮

“വനേചരന്മാരുടെ വാക്കിൽനിന്നുമീ-
വനത്തിലേകാത്തുരശാലയുള്ള തായ്”;
വഴിയ്ക്കു റിഞ്ഞീവഴി വന്നു നിങ്ങളേ
വഴിയ്ക്കുതാ കണ്ടുവശായി സാമ്പ്രതാ. ൧൯൯

“കനിഞ്ഞു തൽക്കാലചികിത്സ വല്ലഭം
നടത്തിയാൽ, നാഗരികോത്തുപന്തിയിൽ’
എടുത്തുകൊണ്ടുവെട്ടു ഞങ്ങൾ പോയിട്ടും
മടുത്തനാൾതന്നെ മഹാക്ഷതാന്തനേ.” ൨൦൦

പ്രധാനയോഗീശ്ചരിതന്റെ സമ്മത-
പ്രകാരമാവ്യാഘ്രഭീകൃതാംഗനേ
വഹിച്ചുകൊണ്ടായവരെക്കൊന്നുതര-
ശ്രമത്തിലും, രാത്രിയിരുണ്ടു,മെത്തിനാർ. ൨൦൧

ക്ഷണം മഹാവ്യാഘ്രനഖോഗ്രശല്യവി-
ക്ഷതാംഗനായ്, ബോധവിഹീനനായ് തുലോം,
ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്ന യുവാവു, സംഭൃത-
ക്ഷമാനപിതം ശോധിതനായശങ്കിതം. ൨൦൨

സുബോധമുണ്ടായി വരാമെരിക്കൾ-
യുവാവിനല്ലാതെ, ചികിത്സചെയ്യുകിൽ
സുഖപ്പെടാവുന്ന നിലയ്ക്കു കണ്ടതി-
ല്ലവസ്ഥ യോഗീശ്വരിമാർ പരീക്ഷയാൽ. ൨൦൩

അവന്നു ശുശ്രൂഷണവേലചെയ്യുവാ-
നതത്ര ശീലിച്ചുവരും ഭവാനിയേ
അവശ്യനിർദ്ദേശവുമുണ്ടായാലും
കൊടുത്തു യോഗീശ്വരിമാരിൽനിന്നാർ. ൨൦൪

മരുന്നമരണീരവുമപ്പമപ്പമായ*
കൊടുത്തു; കോറുവായ* കഴുകിത്തുടച്ചു മേൽ
വരിഞ്ഞു ബന്ധിച്ചു; ഭവാനി ഭീനനാം
അവാവിനേക്കുമ്പിളികൊണ്ടു മുടിനാർ. ൨൦൫

മുഖത്തുമാത്രം തുണിയിട്ടുമുടിക്കാ-
തവന്റെയശ്വാസവികാരമേ ഏകരം
മുറയ്ക്കു സൂക്ഷിച്ചുപധാനമാടു ചേർ-
ന്നിരുന്നു നിന്നിദ ഭവാനിയമ്മയാരും. ൨൦൬

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തരത്തുണന്റെയെന്നാ
തിരിഞ്ഞുനേക്കിത്തരളായതാക്കിയാരും
ഇരിക്കവേ, തന്റെ മനോരമം കൂടാൽ
തിരിച്ചു പൂർവ്വം തിരാജപാതയിൽ. ൨൦൭

ഏതുമതിനകലേസ്സരമുതരമേ
ഫമ്യതലമാന്നു താ-
നാശ്രയിച്ചു പിതൃമാതൃമാതുലജനങ്ങ-
ളേ മഹിതകരുതുകാൽ,

൩൬

ആ ശ്രമേതരവിനോദജീവിതമിയന്ന -

താം സ്കൂതി മനസ്സില;-

ന്നാശ്രയാശനടവിസ്തകത്തുപടിയുടേ-

വിചു പരമത്തുതം!!

൨൦൮

ഒന്നിന്നൊന്നു തുടരെ,പ്പതിച്ചു പതുവുഷ്ടി-

കൊണ്ടു കളർമുല്ലയിൽ

പൂക്കൾപോലെ, നിജപൂർവ്വജീവിത പരങ്ങ-

ളാം സ്കൂതികൾ മേൽക്കുമേൽ

വന്നുകൂടി വന്നിതയ്ക്കു തന്റെ മനതാരി-

ലർക്കുന്നെന്നുവാ-

റന്തിവാനിലിടത് അിയെത്തിടുമുഡകൾ-

പോലെ, ശതകോടികൾ,

൨൦൯

ബാല്യകാലവിഹൃതിയ്ക്കു ബന്ധുബന്ധുബന്ധു-

രത്നകലബാലികാ-

വൃന്ദസുന്ദരളജാൻ ബന്ധുരസമോടു-

മങ്കണതലങ്ങളിൽ

സഞ്ചരിച്ചു വിരമിച്ചു വീണ്ടുമവരൊത്തു

ഓ! ഭൂവി രമിച്ചുകൊ-

ണ്ടാത്തതുഷ്ടിയൊടു വാണതും നിജമനസ്സി-

ലാത്തു നിഴലിച്ചുതേ.

൨൧൦

ശ്രുട്ടുകാരുമൊരുമിച്ചുകൂടിയണികകു -

മക്കളുർമനോഹര -

ശ്രുട്ടു മോടിയിലണിഞ്ഞു കൂരിരുളൊളിച്ചി-

ട്ടും കുലിലവേണിയിൽ

൩൭

കൂട്ടവാൻ “കേസുമമ്മണി” രചനയെ
കണ്ണസന്ദേശങ്ങളിൽ
പാട്ടുപാടി നിവസിച്ചതാം സ്മൃതി പരിസ്ഥി-
രിച്ച പരമപ്പൊഴേ. ൨൧൧

തങ്കരണമചിതങ്ങളായ നവമോതി-
രങ്ങളുണി ചേർന്നതാം
തങ്കരണിലഥ തങ്കരേഖ തടവുന്ന
പുസ്തകമെടുത്തതും
മങ്കമാരുമൊരുമിച്ച മംഗലകലാല-
യത്തിനു ഗമിച്ചതും
തങ്കരറക്കുകൾക്കുമോർമ്മകളിലങ്ക-
രിച്ച ഗത സങ്കടം. ൨൧൨

വാർഷികോത്സവ ‘സദാപ്രവേശ’വുമെന്ന-
രം സരസകാമുകാ-
ലോകവും, സുമുഖഭാവമേന്തുമവനെയ-
നിച്ച സുമവാടിയിൽ
കണ്ടുമുട്ടിയതുമോത്തു—മാമ്പിഴി തിരിഞ്ഞു
നോക്കി—തരസാ ക്ഷത-
വ്യാകുലൻ അചിരകോമളാക്ഷികൾ തുറന്നു
ബോധമചി തുകിന്നാൻ. ൨൧൩

തട്ടി ഒഴുകിയവയ്ക്കു—നേർക്കു നുവതിയ്ക്കു
തന്റെ മൃദമാനസ-
ത്തട്ടിലത്തണന്നാണു പൂവ് സഖിയെന്ന
അത്ഭുത ശകലോദയം

നവ

വെട്ടിമിന്നി വെളിവായി; തന്റെ കടിലവ്ര-

യോഗ ഫലസൃഷ്ടിയാ-

ഷ്ടിമാന്വിഴിയിതെന്നുചോധമധുനാ യു-

വാവിനമതേവിധം.

൨൧൪

ശോഭയേറിയ ഭവാനിയേ പ്രഭുകുമാര-

നേറെ വലുതാം മനു-

ക്ഷോഭമോടുമിഹ കണ്ടു; താനൊരു കിനാവി-

ലെന്നു നിരുപിണ്ഡനാൽ

ഹാ! ഭയന്നു; അസാമ്യമേള നവജീവ-

ചയ്യുചഴി വന്നതാം

പ്രാഭവപ്രതിന പാതശാന്തിയൊടു സാന്ധ-

നോക്തിയതളീടിനാൾ:—

൨൧൫

“ആതുരാശ്രമിതൊടുമേ ഖത! ഭയപ്പെ-

ടേണ്ട, അവ ഭാസി ഞാ-

നേതുമത്ര പരിചയ്യ ചെല്ലുതിരു ധാത്രി-

യാണരിക ധാത്രിയിൽ;

വാ തുറന്നിടുക; പാൽ കുടിപ്പിടുക;”യെന്ന

തുമൊഴികൾ തുകിനാൾ

കാതുമണ്ടിലുമകം കളുത്തുവരുമാറ

കളുമധുരാനിണം.

൨൧൬

തുവിക്കാതെ തുണകൊണ്ടു തൊട്ടവൾ കൊടുത്തു

പാൽ; അതതാതുഷ്ടമാം

നാവിൽ വീണഥ നനച്ചു തൊണ്ടയെ; നതാംഗി

വീണ്ടുമതു നൾകിനാൾ;

൩൯

കേവലം കെടുവതിന്നു കത്തിയെരിയുന്ന-
തായ തിരിപോലവേ
ജീവനേററമൊരുണർച്ചയപ്പൊഴുവായി-
തപ്പുരുഷനോതിന്നാൻ:—

൨൧൭

“മദ്യമാംസമദനപ്രസക്തമതിയായി
മാനുഷസമർഥമാം
വിദ്യയൊന്നുമറിയാതെ, യിന്ദ്രിയവിഹാര-
ഭാസ്യപരിഹാസ്യരിൽ
അഭിതീയത വഹിച്ചു പൈതൃകധനങ്ങൾ-
ളുകെയതിനീചമാം
ഏകിനോഭവിഷയത്തിനായ് ബലികഴിച്ചു-
പോയി, കലികൊറുകയാൽ.

൨൧൮

“നല്ല നാഗരിക നാരിമാരുടെ നവീന-
യെഴുവനഗുണങ്ങളാം
പല്ലവങ്ങളെയഹംകരിച്ചു നടക്കൊണ്ടു
കൂട്ടരൊട്ടു നാറുഷനോറു
മല്ലടിച്ചലമഹംകരിച്ചിതവരെയു
ശാപശിതശസ്ത്രമൊ-
ന്നല്ലയോ? കടുവയായി വന്നു കടുവാ പി-
ളൻ കടിയിട്ടതും.

൨൧൯

“ധന്യരാകിയ വധുജനങ്ങളിലനേക
മാളുകളെയംഗഭൂ-
ജന്യമാടി വിജയിച്ചു കേവലമധന്യ-
രാകിയ മഹാശാൻ

കന്യരാം ഭവതിയേ ചതിച്ചു ബത! കാമു-
കൻറ നിലയിൽ—പദം
വിന്യസിച്ചിതു വിവേകമാറു പല പാപ-
പങ്കിലപഥങ്ങളിൽ.

൨൨൦

“ഹംസഗാമിനികളായിട്ടും തരുണിമാരെ
ഴം ഹൃദയശുദ്ധിയെ-
ലാംസനം മടി വെടിഞ്ഞു ചെയ്തു; മധുപാന-
മത്സരപരീക്ഷയിൽ
ശംസനേടി; മൃഗയാപ്രസക്തിയൊടു ഞാന-
നേകവിധമാം മഹാ-
ഹിംസ ചെയ്തിതു; വരുത്തുമേ ഭരിതവൃത്തി
ഭർമ്മരണമുഴിയിൽ.”

൨൨൧

മേലൊരക്ഷരമുരപ്പതിന്നു കഴിയാത്ത
മാതിരി തളർന്നിത-
മേഢരക്ഷതശരീരജീഫ; മിഴി രണ്ടു
മുഖപാഗതി പൂണ്ടുതേ;
മേനിയാശു ‘മരവിച്ചു’ മോഖമലരിച്ചൊ-
രിഞ്ഞിതതി വൃഷ്ടി;യി-
മേടിനീ മുഖമസഹ്യഭാര പരിമുക്ത-
മായ പരിലസിച്ചുതേ.

൨൨൨

അതി ഭുഷണെങ്കിലുമവൻറയന്ത്യമാം,
ഗതി കണ്ടു സ്വസ്ഥതി ഭവാനി ഭക്തിയാൽ
സ്തുതിചെയ്തു ദൈവമവനാത്മരാന്തിയാം
ഭൃതിയെ തെളിച്ചു വഴിപോലെ കാട്ടുവാൻ, ൨൨൩

൪൧

നേരേ യോഗിനിമാർ ഞ്ഞു ചരമം-
ഭന്തേ; മുറയ്ക്കാതെ-
പോരേ നിന്നൊരു കൂട്ടുകാർ ഊതരീ-
രം വാങ്ങി വാങ്ങിയിനാർ;
പോരേ, പ്രസ്തുത സംഭവം പ്രതിഭിന-
പ്രസ്താവനാപ്രാജ്ഞ-
“അഭരണ” ഭിഡപത്രപരക്കിയിലടി
പിടിച്ചു വെടിപ്പായവർ.

൦൨൪

പിറേന്നാളെഴുത്തു തന്റെ പതിവം
അഭരണ പത്രത്തിനോ-
ടൊപ്പം കിട്ടി ചെന്നിതന്റെ ജനനി-
യ്ക്കാവ അയക്ക, പത്രീയാർ
അയക്കുവാൻ വാങ്ങലുണ്ടുതരമായ്
പൂർവ്വസ്ഥിതിയ്ക്കായിതെ-
ന്നാ വൃത്ത-നമ്പ്രമെന്തറിഞ്ഞു, പതിയോ
ടിക്കാത്തു മോതിരിനാൾ:-

൦൨൫

രണ്ടുപേരുമൊരുമിട്ടു മറ്റു മണിമക്ക-
ളൊത്തു അസാ പറ്റ-
പ്പെട്ടു, മനസ്സുഗൽ, യുഗ്മതിവേഗ-
മോടുമെന്ത വണ്ടിയിൽ;
കണ്ടു യോഗിൻ, കളേ; തഭീയപദപങ്ക
ജഡ്ജിൽ നാസ്കരി-
ച്ചിട്ടനാലു മൂലഗ്രമോദമൊടു വാങ്ങി
വണ്ണഥ വണ്ടിയിനാർ.

൦൨൬

“വന്നു സമ്പ്രതി ഫലം തപസിനികളായ
 നിങ്ങളുടെ നിസ്സുല-
 പ്യാഗപൂർവ്വകപരിശ്രമത്തിനു; തിന്നൊത്ത-
 വണ്ണമൊരു രീതിയിൽ
 ഇന്നു സമ്പ്രതി ഫലം തരുന്നതിനശക്ത-
 രാണർക്കു ഞങ്ങൾ”ളി-
 പ്രാമിസംഭൃതമൃതമുതലായിനമഭ്യർത്ഥി-
 പൂർവ്വവരോതിനർ.

൨൨൭

ഭാസുരായ ഭവാനിനമ്മു ഭയഭക്തി-
 യോദ്ധാ ഇതുകൊണ്ടു
 കൈവന്നതായ ചിന്താപൂർവ്വം—ഇതുകൊണ്ടു-
 ശീതളകളോടുകൂടുകൾ—
 “ഭാഗ്യവാനായ ചിന്താമന്ത്രൻ ഇതുകൊണ്ടു
 നഷ്ടം വരുത്താ മനു-
 ശ്വേദനീയം നഷ്ടവണ്ടി നിന്മദം സ-
 മപ്തം തു കറച്ചുനാൾ;

൨൨൮

“ഭാവി യാർ പഠയാ;മെനിക്കു ഭവനത്തി-
 ല്ലാ പ്രയത്നം തുലോ-
 മീയൊരശ്രമം; മന്ത്,കലാതരകളായ
 സോദമികളു സദാ
 സേവയെ പൂർവ്വം, രണ്ടു യോഗിനികളാക-
 മമകളെ ചാത്രയി-
 പ്ലാത്ത പാത്ര പരമഭൃസ്പിപ്പതിനു മാത്ര-
 മാത്രം ഗത പാഞ്ചമിതം.”

൨൨൯

ഭന

മകളുടെയടിലാ യാപോലെ, മേലാളാസ്ത്രീ-
യുവജനപരിരക്ഷയ്ക്കുള്ള താമാത്രമത്തിൽ
മരുവിടുവതുന്നതിന്നുമതാ നൽകി; അങ്ങി-
ശക്തികളൊടുമെല്ലാമത്ര മാതാപിതാക്കൾ: - ൨൩൦

“അതികഠിനനാദത്തിൽപ്പൊട്ടിപ്പിട്ടിയ, ദർ-
മ്മമുതിമുഖമണയാതേ കാരതനീനീക്കുളല്ലോ;
പ്രതിഫലമതന്നിന്നിപ്പൻ കിടാവാകാൻ-
ജ്ഞിവിചലകടാബശ്ചീധനാഗാതജനത” - ൨൩൧

അന്നതോട്ടിയ ദോഷി കാവിയണിമുണ്ട
ണിഞ്ഞമലമാം തപോ-
വൃത്തി, നിസ്സപദമാം മനസ്സാദാദീ-
രിച്ചു, ദിവസംപ്രതി
മോഹബാധിതകളാ യിവന്ന യുവതീജ
നങ്ങളുടെ സേവചെയ്-
യ്ക്കാത്രമത്തിലവരിഷ്ടജീവിതമഖണ്ഡ
ഭക്തിയൊടു പോക്കിനാൾ.

൨. ൩. ൨

സംപൂർണ്ണം .

